

1989 நவம்பர் 1] [திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ்]

கூடுதலாக வரும் வருமானத்திலே நகராட்சிகளுக்கும் பஞ்சாயத்துகளுக்கும் அதிக விழுக்காடுகளை கொடுக்க முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். ஏனென்று சொன்னால் வருமானம் இல்லாத பஞ்சாயத்துகளும் வருமானம் இல்லாத நகராட்சிகளும் இந்த ஆதாரத்தை மட்டும் நம்பி நகரமன்ற நிர்வாகத்தை, பஞ்சாயத்துக்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இப்போது கிடைக்கிற கூடுதல் வருமானத்தின் மூலம் ஏதாவது கூடுதல் தொகை ஒதுக்க முடியுமா என்பதையும் அரசு ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு விடை பெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த திருத்தச் சட்ட முன்வடிவைக் குறித்து எல்லா கட்சிகளையும் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கின்றார்கள். இறுதியாகப் பேசிய நண்பர் திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் சில பொதுவான பிரச்சினைகளை இங்கே எடுத்துக்காட்டி, தமிழ்நாட்டில் சினிமாவே வாழ்க்கையாக ஆகிவிட்டது, அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார். சினிமாவை அறவே நீக்கிவிட முடியாது. ஆனால் அவர் கூறிய தத்துவம் 'சினிமாவே வாழ்க்கையாக ஆகிவிட்டது' என்பதை மாற்றுகிற முயற்சியில் இந்த அரசு நிச்சயமாக ஈடுபடும், ஒத்துழைக்கும். திரு. ஆல்போன்ஸ் போன்ற நண்பர்களும் அதை இந்த சட்டமன்றத்திலே பேசிய அளவோடு நிறுத்தாமல் சினிமாவே வாழ்க்கையாக எப்படி எப்படி மாறிவிட்டது. எங்கெங்கே மாறிவிட்டது என்பதைத் தமிழ்நாட்டில் மாத்திரம் அல்ல, அலகாபாத் வரையிலே சென்று எண்ணிப் பார்த்து அவர் நல்ல யோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சினிமா தியேட்டர்களில் உள்ளபடியே வேதனைப்படக்கூடிய சம்பவமாக—ஒரு நாள் ஒரு அதிகாரி கூட என்னிடத்திலே மிகுந்த வருத்தத்தோடு அதைக் குறிப்பிட்டார். எந்தெந்தக் காட்சியில் தணிக்கையிலே வெட்டப்படுகிறதோ, அவைகளைக் கூட தணிக்கை அதிகாரிகளுடைய கண்களை மறைத்துவிட்டு, தொலைதூரத்திலே உள்ள திரை அரங்குகளிலே அப்படிப்பட்ட காட்சிகளை, தணிக்கை செய்யப்பட்ட காட்சிகளைக்கூட இணைத்து படத்தைக் காட்டுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. அதைவிட இன்னும் மோசமாக ஆபாசக் காட்சிகள், சொல்லக் கூச்சப்படுகிற காட்சிகளைக்கூட படத்தின் இடை இடையே ஒரு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 நவம்பர் 1]

சில மணித் துளிகள் வந்து மின்னல் வேகத்தில் போய் விடுகிற நிலையில், தியேட்டர்காரர்கள் பணம் சம்பாதிப்பதற்காக காட்டுகிறார்கள் என்ற அந்தத் தகவல்களும் அரசுக்கு வராமல் இல்லை.

அதைப்போலவே புதிய படங்கள், நல்ல கதாநாயகர்கள், மக்களிடத்திலே பிரபலமான கதாநாயகர்கள் நடிக்கிற படங்கள் வெளிவருகிற நேரத்திலே எல்லாம்—இப்போது சில உறுப்பினர்கள் டிக்கெட் கட்டணத்தை ஏற்றிவிட்டார்களே, நியாயமா? இது ஏழைகளுக்குச் செய்யப்படுகிற தீங்கு அல்லவா என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்களே முதலில் பேசியதை ஓரளவு மறந்து விட்டு பிறகு பேசும்போது 5 ரூபாய் டிக்கெட்டை 10 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். வாங்குகின்றவர்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால்தான் அதை விற்கின்றார்கள். 5 ரூபாய் டிக்கெட்டை 10 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகின்ற ஒரு சூழ்நிலையில் டிக்கெட் கட்டணம் ஓரளவு மிகக் குறைந்த சதவிகிதம் ஏற்றப்பட்ட

(13-35)

டிருப்பதால் எந்த ஏழையும் எளியவர்களும் வருத்தப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. இன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ள இந்த மாற்றங்களின் காரணமாக கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் கூட இதற்கு முன்பு 5 ரூபாய், 10 ரூபாய் கொடுத்து நாங்கள் டிக்கெட்டைப் பெற வேண்டியிருந்தது. இன்றைக்கு 1 ரூபாய், 2 ரூபாய் என்று அந்த டிக்கெட்டுகள் நிச்சயப்படுத்தப்பட்டுவிட்ட காரணக்கால் எங்களை யாரும் ஏமாற்ற முடியவில்லை என்கின்ற மகிழ்ச்சியோடு இருப்பதாகத்தான் எனக்கு செய்திகள் வருகின்றன. இந்த மாற்றங்களை எல்லாங்கூட இந்த அரசே தன்னிச்சையாக செய்து விடவில்லை. 31—5—1989 அன்று ஒரு நாளும், பிறகு 9—6—1989 மற்றொரு நாளும் திரைப்படத் துறையிலே உள்ள பல்வேறு பிரிவுகளைச் சார்ந்த தயாரிப்பாளர்கள், விநியோகஸ்தர்கள், திரையிடுகின்ற திரையரங்கு உரிமையாளர்கள், வசூல்களை பிரிவுகளைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகளை அவர்களுடைய சங்கச் சார்பில் அழைத்து தலைமைச் செயலகத்திலே நானும், கொடர்படைய அமைச்சரும் மற்ற அதிகாரிகளும் அவர்களிடத்திலே நீண்ட நேரம் விவாதித்து அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களையும், வாசின் கருத்துக்களையும் அலசி உராய்ந்து ஒரு முடிவாக ஏற்றுக்கொண்ட முடிவுகளைத்தான் பிறகு அறிவித்தோம். அதுதான் அவசரச் சட்டமாக வந்தது. அதுதான் இன்றைக்கு சட்ட முன்வடிவாக இந்த மன்றத்திலே

1989 நவம்பர் 1] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஏற்கெனவே அடிப்படை கேளிக்கை வரி, இரண்டாவதாக கேளிக்கை வரி மீதான மேல் வரி—சர்சார்ஜ் ஆன் என்டர்டெயின்மெண்ட் டாக்ஸ், மூன்றாவதாக கேளிக்கை வரி மீதான கூடுதல் மேல் வரி—அடிஷனல் சர்சார்ஜ் ஆன் என்டர்டெயின்மெண்ட் டாக்ஸ், நான்காவதாக காட்சி வரி—அதாவது ஷோ டாக்ஸ், ஐந்தாவது காட்சி வரி மீதான மேல் வரி—சர்சார்ஜ் ஆன் ஷோ டாக்ஸ், ஆறாவது காட்சி வரி மீதான கூடுதல் மேல் வரி—அடிஷனல் சர்சார்ஜ் ஆன் ஷோ டாக்ஸ் என்று இப்படி 6 விதமான வரிகள் இருந்தன. இந்த ஆறு விதமான வரிகளையும் ஒரே வரியாக ஆக்கி 53 சதவிகிதம் என்று இருந்த அந்த வரியை 40 சதவிகிதம் ஆக இந்த அரசு அவர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்று குறைத்துத் தந்தது. அப்படி அந்தக் கோரிக்கை ஏற்கப்பட்டபோது அரசு அவர்களிடத்திலே எடுத்துச் சொன்னது. நாங்கள் 40 சதவிகிதம் ஆக அதைக் குறைக்கிற காரணத்தால் அரசினுடைய வருமானம் கேளிக்கை வரி மூலமாக இதுவரையிலே கிடைத்துவந்த வருமானம் குறையக்கூடும். எனவே கட்டணத்தை சில விழுக்காடுகள் தங்கள் ஏற்ற வேண்டும் என்று அரசு சொன்னவுடன் அவர்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு ஏற்று வதற்கு சம்மதம் தந்தார்கள். நான் இந்த அளவிற்கு அவர்கள் இுதிலே மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு கடிதத் தைப் படிப்பது நலம் என்று கருதுகிறேன். இங்கே அண்ணா தி.மு.க. வரிசையிலே சில உறுப்பினர்கள் கிராமப்புறங்களிலே உள்ள தியேட்டர்காரர்களுக்காக மெத்தவும் வருத்தப்பட்டு பேசினார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எனக்கு கடிதம் எழுதியிருப்பவர்கள் தமிழ்நாடு பிலிம் எக்சிபிட்டர்ஸ் அசோசியேஷன். திரைப்படக் கொட்டகைகளின் சொந்தக்காரர்களுடைய சங்கத்தின் சார்பிலேதான் இந்தக் கடிதம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் அவர்களுடைய பொதுக் காரிய தரிசியாக இருக்கின்ற டி. இராமானுஜம் அவர்கள்—அண்ணா தி.மு.க. நண்பர்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும். மறைந்த நம் முடைய முதலமைச்சர் அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர், எனக்கும் வேண்டிய நண்பர், திரை உலகத்தில் நீண்ட நெடு நாட்களாக இருப்பவர். பல திரையரங்குகளுக்குச் சொந்தக்காரர். இந்தத் திரைப்பட கொட்டகைகளுடைய உரிமையாளர்கள் சங்கத்திற்குத் தலைவராக இருப்பவர். அவர் எழுதியுள்ள கடிதத்திலேயே, “ஏற்கெனவே திரைப்பட

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 நவம்பர் 1]

உலகம் நலிந்து கொண்டு வருவதை தாங்கள் அறிந்து அதை எப்படியும் சீர்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் திரைப்படத்துறையை கலந்து தாங்கள் தக்க சமயத்தில் உதவி செய்ததினால், இந்தத் திரைப்பட உலகில் எல்லோரும் மகிழ்ந்திருக்கும் அளவிற்கு திரைப்பட உலகம் வளர்ந்து வருகிறது. திரையரங்குகளில் படம் பார்ப்பவர்கள் செலுத்தி வந்த கம்பவுண்டிங் வரி இல்லாத இடங்களில் கார்ப்பரேஷன், ஸ்பெஷல் கிரேட் முனிசிபாலிட்டிகளில் இப்போதுள்ள 6 வித வரிக்குப் பதிலாக ஒரே வரிபாக்கி அந்த வரியையும் கூட 53 சதவிகிதத்திலிருந்து 40 சதவிகிதம் ஆக (13-40)

குறைத்து திரைப்பட உலகைச் சேர்ந்த தயாரிப்பாளர்கள், விநியோகஸ்தர்கள், உரிமையாளர்கள் எல்லோரும் பயன் அடைந்து, சிறந்த தரமான படங்களை நல்ல முறையிலே துணிவு கொண்டு எடுக்க இது வழி வகுக்கிறது. உதாரணமாக, திரையரங்குகளில் முன்பு 53 சதவிகிதம் இருக்கும்போது உள்ள வரி விகிதத்தையும், இப்போது குறைந்து 40 சதவிகிதம் அளவிலே உள்ள வரி விகிதத்தையும் பற்றி ஓரளவில் திரையரங்குகளின் வருவாயைக் குறிப்பிட்டு இத்தாடன் இணைத்துள்ளோம். இதனால் திரைப்பட உலகில் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியுறுகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, யாரும் குறைவில்லாமல் பெரிய அளவில் திரைப்பட உலகம் வளர இது திருப்பு முனையாக அமைந்தது.

(13-40)

இதேமாதிரி 'கம்பவுண்டிங்' முறையிலே வரி செலுத்தும் இடங்களில் அரசு இப்போதுள்ள அதிகபட்சமான 34 சதவிகித வரியை 30 ஆகக் குறைத்தும், அனுமதிக் கட்டணத்தை அதிகப்படுத்தியும், சர்க்காரும் நஷ்டப்படாமல், பொதுமக்களும் கஷ்டப்படாமல் திரைப்படத் தொழில் லாபகரமாக வளர உங்களுடைய உத்தரவு நல்ல முறையில் அமைந்துள்ளது. உதவிக்குப் பெரிதும் நன்றி" என்று திரையரங்கு உரிமையாளர்கள் சங்கத்தின் சார்பாக அதனுடைய பொதுச் செயலாளர் கலைவர் அகியோர் எனக்குக் கடிதங்கள் எழுதி இருக்கின்றார்கள்.

நான் உங்களுக்கு ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல வேண்டுமே யானால், படத் தயாரிப்பாளர்கள், தியேட்டர்காரர்கள், அவர்களுக்கு முன்பெல்லாம் என்ன வருமானம் வந்தது, இப்போது என்ன வருமானம் வருகிறது என்பதைப் பார்ப்பதற்கு முன்பு, பொதுவாக இந்தத் திட்டம் நடைமுறைக்கு வருவதற்கு முன்பு, இந்த மாற்றங்கள் அமலாக்கப்படுவதற்கு முன்பு, ஏப்ரல், மே, சூன்

1989 நவம்பர் 1] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஆகிய இந்த மாதங்களில், 1989 ஆம் ஆண்டிலே 16.45 கோடி ரூபாயாக அரசுக்கு வருமானம் இருந்தது. குலை, ஆகஸ்ட், செப்டம்பர் ஆகிய இந்த மூன்று மாதங்களில் அரசு வருமானம் 17 கோடியே 49 இலட்சம் என்கின்ற அளவிற்கு இந்த வருமானம் உயர்ந்திருக்கின்றது. அது மாத்திரமல்ல. நான் படங்களுக்கு உரையாடல் எழுதுபவன் மாத்திரமல்ல, படங்களையும் ஒரு காலத்திலே தயாரித்தவன் என்ற முறையில்—தம்பி திருநாவுக்கரசு இப்போதுதான் நுழைந்திருக்கிறார்—அதனுடைய கஷ்ட நஷ்டங்கள் தெரியும். ஆனால் அப்போது எல்லாம் இந்தப் படத்துறையில், தயாரிப்பாளர்களுக்கு எதுவும் மிச்சப்படாது. மிச்சப்படுவது எல்லாம் விநியோகஸ்தர்களுக்கு என்கின்ற அளவிலே தான் மிச்சப்படும் அல்லது சர்க்காருக்கு வரியாகப் போய்ச் சேரும்.

ஒரே ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்கிறேன். மகாராணி தியேட்டர் சென்னையில். ஏற்கெனவே கிராஸ் கலெக்ஷன், மொத்தமாக வசூலாகிற தொகை 3,082 ரூபாய் அப்போது. அதற்கு என்டர்டெயின்மென்ட் டாக்ஸ், நான் சொன்ன அந்தப் பல வரிகள் இருக்கிறதே, ஆறு விதமான வரிகள், அதைக் கொடுத்தால், 1,555 ரூபாய் அதிலே வரியாகப் போய்விடும். மீதமுள்ள 1,527 ரூபாய்தான் நெட் கலெக்ஷன். அது தியேட்டர்காரர்களும், தயாரிப்பாளர்களும், விநியோகஸ்தர்களும், மூன்று பேரும் பங்கு போட்டுக் கொள்ள வேண்டிய கலெக்ஷன். ஆனால் இப்போது செய்யப்பட்டுள்ள மாறுதலின் காரணமாக, கிராஸ் கலெக்ஷன், மொத்த வசூல் 4,021 ரூபாய், அந்த தியேட்டரில். அதிலே என்டர்டெயின்மென்ட் டாக்ஸ் 1,609 ரூபாய்; 100 ரூபாய்தான் அதிகமாகிறது ஏறத்தாழ. ஆனால் நெட் கலெக்ஷன், ஏற்கெனவே ரூ. 1,527 ஆக இருந்ததற்குப் பதிலாக ரூ. 2,412 ஆக உயர்கிறது.

இன்னொரு தியேட்டரை எடுத்துக் கொள்வோமேயானால், அண்ணா சாலையில் உள்ள அலங்கார் தியேட்டர். முன்பு கிராஸ் கலெக்ஷன் 6,346 ரூபாய். அப்போது என்டர்டெயின்மென்ட் டாக்ஸ், அதற்கு 3,293 ரூபாய். நெட் கலெக்ஷன், தியேட்டர்காரரும், விநியோகஸ்தரும், தயாரிப்பாளரும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டிய தொகை 3,053 ரூபாய். இப்போது இந்த மாற்றத்திற்குப் பிறகு கிராஸ் கலெக்ஷன் அந்தத் தியேட்டரில் 8,639 ரூபாய். வரி 3,456 ரூபாய். உயர்த்தப்பட்ட வரி, நெட் கலெக்ஷன் 5,183 ரூபாய். 3 ஆயிரம் ரூபாய் 5 ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்கிற காரணத்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 நவம்பர் 1]

தால் தயாரிப்பாளர் நஷ்டம் அடையவில்லை. தியேட்டர்காரர் நஷ்டம் அடையவில்லை. விநியோகஸ்தர் நஷ்டம் அடையவில்லை. அதன் காரணமாக திரை உலகத்தில் இருக்கின்ற 10 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இழப்பு இல்லை. அதையும் மறந்துவிடக் கூடாது.

(13-45)

சில நண்பர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், தியேட்டர்களை எல்லாம் இன்றைக்கு இடித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்குத் திரை உலகம் பாழ்பட்டு போய்விட்டது, திரைப்படத் தொழில் நசிந்து விட்டது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் உங்களுக்குத் தெரிந்த நண்பருடைய பெயரைச் சொல்ல வேண்டுமானால் காங்கிரஸ் இயக்கத்திலே நல்ல நண்பராக இருக்கின்ற திரு. உமாபதி அவர்கள் இந்த மாற்றம் வருவதற்கு முன்பாக என்னிடத்திலே பேசிக் கொண்டு இருந்தார், “என்னுடைய தியேட்டரை விலை கூறிவிட்டேன், விற்கப் போகிறேன்” என்று சொன்னார். இந்த மாற்றம் வந்த பிறகு என்னைச் சந்தித்து நான் அந்த முடிவை மாற்றிக்கொண்டு விட்டேன். இந்த முடிவின் காரணமாக தியேட்டர் நடத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே விற்கப் போவது இல்லை, தொடர்ந்து நடத்துகிறேன் என்று சொன்னார். இத்தகைய மாற்றம் ஏற்படாவிட்டால் தமிழ்நாட்டில் பல திரைப்பட அரங்குகள் இடிக்கப்பட்டு இருக்கும், திரைப்படத் தொழிலாளர்கள் பல லட்சக்கணக்கானவர்கள் வாழ்வு இழந்து போயிருப்பார்கள். எனவேதான் இது ஏதோ 4, 5 நடிகர்கள், 10, 15 தயாரிப்பாளர்களுடைய நலத்தை முன்வைத்து செய்யப்பட்ட மாற்றங்கள் அல்ல. பல லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் சென்னையில் ஸ்டூடியோக்களில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் ஆனாலும் ஆங்காங்கே சிறிய சிறிய தியேட்டர்களில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் ஆனாலும் பல லட்சக்கணக்கானவர்களுக்கு வாழ்வு வீணாகக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் இத்தகைய மாற்றங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இப்போது நடைமுறைக்கு வந்து இருக்கின்றன.

இதிலே நீங்கள் சொல்லிய பல கருத்துக்களில் நகரை ஒட்டியிருக்கின்ற கிராமத்தில் இப்போது செய்யப்பட்டு இருக்கின்ற மாற்றத்தை எதிர்த்து இங்கே அ.தி.மு.க. வரிசையில் ஒரு நண்பர் இங்கே பேசினார், பேசும்போது நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். படங்களை ஓடாமல் செய்வதற்காக இதைச் செய்கிறோம் என்று கூறிப்பிட்

1989 நவம்பர் 1] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

டார். அது தவறு. கிராமபுறங்களில் எம். ஜி. ஆருடைய படங்கள் ஒடிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன. யாருடைய படமாக இருந்தாலும் நல்ல படமாக இருந்தால் பழைய படங்களில் கூட நல்ல படமாக இருந்தால் அதை பார்க்க மக்கள் யாரும் தவறுவது இல்லை.

நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். வேலூர், காட்பாடி என்று எடுத்துக்கொண்டால் இது போன்ற ஒரு சலுகை காட்பாடிக்கு கிடைக்கிறது என்பதற்காகவே பட விநியோகஸ்தர்கள் வேலூரில் உள்ள நகர்ப்புறத்து தியேட்டர்களில் புதிய படங்களை வெளியிடாமல் காட்பாடி தியேட்டரில் வெளியிட்டு வரி ஏய்ப்பு செய்வதிலே ஈடுபட்டார்கள். எனவேதான் அதைத் தடுப்பதற்காகத்தான் இதுபோன்ற ஒரு நிலையை அரசு மேற்கொள்ள நேரிட்டது.

நம்முடைய அம்மையார் அவர்கள் கம்யூனிஸ்டு கட்சியினுடைய உறுப்பினராக இருக்கின்ற திருமதி பாப்பா உமாநாத் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டத்தைப் போல் இன்னமும் பல தியேட்டர்களில் புதிய படங்கள் வருகிற நேரத்தில் இதுபோன்ற மோசடிகள் நடைபெறுகின்றன. அதை நேரிலே தடுத்து உறுப்பினர்கள் சென்றபோது அவர்களும், நம்முடைய திரு. வல்லரசு போன்றவர்களும் மற்றவர்களும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலிருந்து நேரிலே கண்டு அறிந்ததாக, கேட்டு அறிந்ததாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதையெல்லாம் கண்டுபிடித்து தக்க தண்டனை வழங்க இன்னும் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வளவு நடவடிக்கைகளுக்குப் பிறகும் அரசை ஏமாற்ற, வரியை ஏமாற்ற சில தியேட்டர்காரர்கள், அவர்களுக்கு ஒத்துழைக்கக் கூடிய சில அதிகாரிகளும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள்.

சென்னைக்கு அருகிலே ஒரு தியேட்டரில் கடந்த 2 ஆண்டு காலத்திலே நாங்கள் சென்று ஆராய்ந்ததில் கிட்டத்தட்ட 80 லட்ச ரூபாய்க்கு வரி ஏய்ப்பு செய்யப்பட்டது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. எனவே இப்படிப்பட்ட தியேட்டர்காரர்கள் நாட்டில் இருக்கிறார்கள்.

அதைப்போல ஒரு புதிய படம் வந்தால் அந்தப் படத்தை தன்னுடைய தியேட்டரில் வெளியிடும் போதே அதை வீடியோ செய்து அதை மக்களுக்கு விற்று அந்தப் படத்தினுடைய வசூலைக்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 நவம்பர் 1]

கெடுக்கின்ற சில திரையரங்க உரிமையாளர்களும் உண்டு. அவர்கள் எல்லாம் அதிகமாக இந்தப் பகுதியிலே இல்லை. தென் மாவட்டங்களிலே அவர்கள் உண்டு. அவர்கள் யார் என்பது நம்முடைய திரு. ஆல்போன்ஸ் போன்றவர்களுக்கு எல்லாம் மிக நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் மீது எல்லாம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதன் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு அத்தகைய மோசடிகள் குறைந்து புதிய படங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் இன்றைக்கு வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதற்கு வழி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ சினிமாவிடமாக இந்த அரசு வக்காலத்து வாங்கிக் கொண்டு இவைகளையெல்லாம் செய்வதாக யாரும் எண்ணக் கூடாது.

அதைப்போலவே ஏழை எளிய மக்களுக்கு அதிகக் கட்டணத்தை உயர்த்தி விட்டதாகவும் யாரும் எண்ணக்கூடாது. இன்னும் கொஞ்சம் கட்டணத்தை அதிகமாக உயர்த்தினாலும் சினிமாவைப் பொறுத்தவரையில் அதைத் தருவதற்கு அந்த மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதே இதிலே எந்தவிதமான மறுப்பதற்கு, ஆட்சேபிப்பதற்கான கருத்துக்கள் இல்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டி உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அதிகத் தொகை இதிலிருந்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டது. ஏற்கனவே அரசுக்கு இந்த கேளிக்கை வரி மூலமாக 35 விழுக்காடும், உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு 65 விழுக்காடும் என்று இருந்தது. இப்போது இந்தச் சட்டத்தின்படி அரசுக்கு 30 35 விழுக்காடும், உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு 65 விழுக்காடும் என்று இந்தச் சட்டத்திலே இன்றைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இது உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அதிக உரிமைகளை, அதிக நிதியை ஒதுக்குவதற்காகச் செய்யப்பட்டுள்ள ஏற்பாடு என்பதையும் தெரிவித்து இதை நீங்கள் அனைவரும் ஒரு மனதாக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன்.

(13-50)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி தனது தீர்மானத்தை வலியுறுத்துகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதல்வர் அவர்கள் இங்கே கூறிய கருத்துக்கள், மிகத் தெளிவாக சினிமா கட்டண உயர்வுக்குக் காரணம்

1989 நவம்பர் 2] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

முதல்வரவர்கள் பெயரையோ அல்லது அமைச்சர் பெயரையோ அல்லது தலைவர்கள் பெயரையோ வைத்துக்கொள்ளலாமே தவிர இதனால் பொது மக்களுக்கோ, பஞ்சாயத்துக்களுக்கோ என்ன நன்மை வரப்போகிறது என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இதனால் நேரடியாக மக்களுக்கு நன்மை இல்லை. வேறு எந்த நன்மையும் இல்லாதபோது, இந்த நேரத்தில் இதைக் கொண்டு வந்திருப்பது அரசியலுக்காகத்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே நாடாளுமன்றத்திலே இதனைத் தோற்கடித்த காரணத்தால், இப்போது தேர்தல் நேரத்திலே மக்களைச் சந்திக்கும்போது, நாங்கள் இதில் முன்னோடியாக இருக்கிறோம், பஞ்சாயத்துகளுக்கு, ஒன்றியங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தருவதில் நாங்கள் பின் தங்கவில்லை என்று சொல்வதற்காகவே இதை அவசர அவசரமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இதில் வேறு விதமான, முக்கியமான, நன்மை தரக்கூடிய ஷரத்துக்கள் இல்லை. இது அரசியலுக்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தாலே இதை ஆட்சேபித்து இதை விட்டுவிடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின்னாலே பாரதப் பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் தான் மீண்டும் பாரதப் பிரதமராக வரப் போகிறார். நாடாளுமன்றத்திலே மீண்டும் பஞ்சாயத்துராஜ் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்ட பிறகு, அந்த ஷரத்துக்களோடு அவற்றை உள்ளடக்கி இங்கே சட்டம் கொண்டு வரலாமென்று சொல்லி, அமைகிறேன்.

15-00 மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்று எதிர்க் கட்சிகளினுடைய தலைவர்களும், தோழமைக் கட்சிகளினுடைய உறுப்பினர்களும் இந்தத் திருத்தம் குறித்து தங்களுடைய கருத்துகள் பல வற்றை எடுத்து வைத்திருக்கின்றனர். நேரம் அதிகமாகிவிட்ட காரணத்தால் விரைவிலே சில விளக்கங்களை அவர்களுடைய உரைகளுக்குப் பதிலாக அளிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1989 ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் சட்டப் பேரவைத் தேர்தல் நடைபெற்றபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக வைக்கப்பட்ட தேர்தல் அறிக்கையிலே ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், பொதுவாக உள்ளாட்சி மன்றங்களின் உரிமைகள் பற்றி அந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அதிலே, மிக முக்கியமாக ஒரு பகுதியில் “கடந்த சில காலமாகவே மாவட்ட அளவில் திட்டமிடல் என்கின்ற பெயரில், மாநிலங்களின் அதிகாரங்களைப் பறிக்கும் செயல் நடைபெற்று வருகிறது. அதற்கு முதல் படியாக, மாநில அரசுகளை ஒதுக்கிவிட்டு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களைப் பிரதமர் கூட்டிப் பேசுவது தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. இதை 15—12—1987 அன்று கல்கத்தாவில் கூடிய காங்கிரஸ் அல்லாத கட்சிகளைச் சேர்ந்த 7 முதலமைச்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 நவம்பர் 2]

சர்கள் வன்மையாகக் கண்டித்திருக்கிறார்கள். மாவட்ட அளவில் திட்டமிடுவதற்கோ உள்ளாட்சி மன்றங்களைத் தன்னாட்சி மன்றங்களாகக் குவதற்கோ நாங்கள் எதிரிகள் அல்ல. ஏதோ காங்கிரஸ் கட்சி மத்திய ஆட்சி மட்டும் தனக்கு நிரந்தரமானது என்று எண்ணிக்கொண்டு, மாநில அரசுகளின் உரிமைகளைப் பறிக்கும் முயற்சியிலும், மாநில அரசுகளில் பணியாற்றும் அதிகாரிகளுடைய “டியூயல் லாயல்டி” இரட்டை விசுவாசத்தை ஏற்படுத்தும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டு, கூட்டாட்சித் தத்துவத்திற்கு மாறாக, நடந்திடும் போக்கினை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். அரசியல் சட்டத் திற்கும் கூட்டாட்சி முறைக்கும், ஜனநாயகத்திற்கும் விரோதமான இந்தச் செயலை, தமிழ்நாட்டு மக்கள் முனையிலேயே கிள்ளி எறிய வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கழகம் வலியுறுத்த விரும்புகிறது” என்று தேர்தல் அறிக்கையிலேயே குறிப்பிட்டு இருக்கின்றோம்.

இந்தப் பின்னணியில், பின்வரும் உறுதிமொழிகளைக்கூட தேர்தல் அறிக்கையிலேயே தெரிவித்திருக்கிறோம். ஏதோ திடீரென்று ஏற்பட்ட ஞானோதயம் என்றெல்லாம்கூட இங்கே பேசினார்கள், அல்ல, இந்த உறுதிமொழிகளைத் தேர்தல் அறிக்கையில் எவ்வாறு இணைத்திருக்கிறோம் என்றால் “கடந்த காலத்தில் நகராட்சிகளிடமிருந்தும், ஒன்றியங்களிடமிருந்தும், பஞ்சாயத்துகளிடமிருந்தும் பறிக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் திருப்பிக் கொடுக்கப்படுவது மட்டுமல்ல, மேலும் மக்களுக்குப் பணியாற்றும் விதத்தில் அதிக அதிகாரங்களும், நிதியாதாரங்களும் வழங்கப்படும். மாநில சுயாட்சி கோருகிற எங்களால்தான் உள்ளாட்சிகளுக்குத் தன்னாட்சி தர முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறோம். கடந்த காலத்திலே நகராட்சி, ஒன்றியம் மற்றும் பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களுடைய 5 ஆண்டுப் பதவிக் காலம் 3 ஆண்டு களாகக் குறைக்கப்பட்டது. ஜனநாயகத்திற்கு நேர்ந்த இந்த இடையூறை மாற்றி, அவர்களது பதவிக் காலம் முன்புள்ளதைப் போலவே அமைய, மேலும் 2 ஆண்டு நீடிப்போம்” என்றும் அறிவித்தோம்.

ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு 7—2—1989 அன்று நகராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், அனைவரையும் கூட்டி, சென்னையிலே ஒரு மாநாடு நடத்தினோம். அந்த மாநாட்டினுடைய கோரிக்கைகள், அவர்கள் எடுத்து வைத்த கருத்துக்கள் இவைகளின் அடிப்படையில் மேலும் மக்களுக்குப் பணியாற்ற தேவைப்படும் அதிகாரங்களும், நிதியாதாரங்களும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு மீண்டும் வழங்கப்படும் என்று உறுதியளிக்கப்பட்டது. 11—2—1989 அன்று இந்த மாமன்றத்திலே ஆளுநர் அவர்கள் சட்ட சபையைத் துவக்கி வைத்துப் பேசிய உரையில் அரசின் கொள்கை பின்வருமாறு வெளியிடப்பட்டது.

1989 நவம்பர் 2]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

“ உள்ளாட்சி மன்றங்கள் மிகவும் நலிவுற்று இருப்பதால் அவை வளர்ச்சிப் பணிகளில் முழுமையாக ஈடுபட முடியாத நிலையில் உள்ளன. உள்ளாட்சி மன்றங்கள், வளர்ச்சி அடைந்து விரைந்து செயல்படுவதற்கு ஏற்றதொரு சூழலை உருவாக்கத் தேவையான பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய இவ்வரசு விழைகிறது. நகராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் ஆகியோரின் பதவிக் காலத்தை, மூன்று ஆண்டுகளிலிருந்து மீண்டும் ஐந்து ஆண்டுகளாக உயர்த்துவதற்கான சட்டம் இயற்றப்படும் ” என்று அறிவித்ததோடு அதனுடைய தொடர் நடவடிக்கையாக, அவ்வாறே 5 ஆண்டுக் காலம் என்று உயர்த்தப்பட்டு, பின்னர் மதிய உணவுத் திட்டம், தொடக்கக் கல்வி, நல்வாழ்வுத் துறையின் துணை நிலையங்கள், விவசாய இடு பொருள்களின் விநியோகம், விவசாய விரிவாக்கப் பணிகள், குடிநீர் வழங்குதல் போன்ற மக்கள் நல்வாழ்வுத் திட்டங்களை மேற்பார்வையிடும் அதிகாரங்கள் ஊராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டன.

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம், தேசிய கிராமப் புற நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம், சமூகக் காடுகள் திட்டம், மற்றும் வறுமை ஒழிப்புப் பணிகள் போன்றவற்றின் மூலம் கிட்டும் நன்மைகள் உரியவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்யும் பொறுப்பு ஊராட்சிகள் வசமும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வசமும் ஒப்படைக்கப்பட்டன.

15.05 மணி

இந்தச் சூழலிலேதான் 5—5—1989 அன்று பஞ்சாயத்து ராஜ் குறித்து, முதலமைச்சர்களுடைய மாநாட்டை டெல்லியிலே பிரதமர் ராஜீவ்காந்தி அவர்கள் கூட்டினார்கள். அதற்கான அழைப்பு வந்தபோது— எனக்குத் தொலைபேசி மூலமாகக் கூட ‘ வருகிறாயா ? ’ என்று கேட்டபோது, நான் சொன்னேன். “ இந்த மாமன்றத்திலே பொன் விழா தேதி குறிப்பிடப்பட்டு நடைபெறுகிற காரணத்தால் நான் வர இயலாது. தேதி மாற்றப்படுவதாக எனக்குச் சில செய்திகள் வந்தன. அப்படி முதல் நாளோ அல்லது மறு நாளோ வைத்துக்கொள்ளப் படுமேயானால் நான் நிச்சயம் வந்து கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பேன் என்று சொன்னேன். அதைப்பற்றி யோசிப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு அதே தேதியிலே தான் அந்த மாநாடு நடைபெறுவதாகத் திடீரென்று அறிவிக்கப்பட்டு பிறகு நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் நாஞ்சிலார் அவர்களை அரசின் சார்பாக அனுப்பி வைத்தோம். அவர்கள் அந்த மாநாட்டில் பேசும்போது “ தமிழ்நாடு அரசு உள்ளாட்சி மன்றங்களைப் பலப்படுத்தும் வேலையில் யாருக்கும் பின்தங்கியது இல்லை; அதேநேரத்திலே மாநில சுயாட்சியை விட்டுக் கொடுக்க நாங்கள் தயாராக இல்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் தான் மாநிலங்களின்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 நவம்பர் 2]

அதிகாரங்களைப் பறிக்கும் முறையில் கொண்டுவர உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள அரசியல் சட்ட திருத்தங்களை நாங்கள் எதிர்க்கும் நிர்ப்பந்தம் உருவாகியுள்ளது” என்று விளக்கம் தரப்பட்டது. அந்த மாநாட்டில் மத்திய அரசு கொண்டுவர உத்தேசித்துள்ள சட்டத் திருத்தத்தின் விவரங்கள் எதுவும் வெளியிடப்படவில்லை. பொதுவாக, திருத்தம் வரப்போகிறது என்று சொல்லப்பட்டதே தவிர, என்ன திருத்தங்கள் என்று எதுவும் அந்த மாநாட்டிலே வெளியிடப்படவில்லை. அதற்குப் பிறகு 15-5-89 அன்று 64-வது அரசியல் சட்டத் திருத்த மசோதா பிரதமரால் நாடாளுமன்றத்திலே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அதையடுத்து மசோதாவின் ஷரத்துக்களை நன்கு ஆராய்ந்த பிறகு முதலமைச்சர் என்கின்ற முறையில் 25-5-89-ல் பிரதமருக்கு விரிவாக ஒரு கடிதம் என்னால் எழுதப்பட்டது. அந்த நீண்ட கடிதம் முழுவதையும் நான் படிக்க இங்கே நேரம் இல்லை என்றாலும், அதிலே குறிப்பிடப்பட்ட சில முக்கியமான விவரங்களை மாத்திரம் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். அதில்,

“(1) தமிழ்நாடு அரசு உள்ளாட்சி மன்றங்களைப் பலப்படுத்த வேண்டுமென்ற கொள்கையிலே தீவிரமாக உள்ளது. புதிய அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட குறுகிய காலத்திலேயே தமிழ்நாட்டில் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களையும், பொறுப்புகளையும், நிதி ஆதாரங்களையும் பெறுவதற்கான பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது.

(2) அரசியல் சட்டத்தில் ஊராட்சிகள் பற்றி தனி ஒரு அத்தியாயம் கொண்டுவரப்படுவதன் மூலம் இந்த மசோதா அரசியல் சட்டத்தின் கட்டமைப்பிலே ஒரு அடிப்படையான மாறுதலைக் கொண்டு வருகிறது. மேலும் இந்த மசோதாவில் உள்ளடங்கிய ஷரத்துக்கள் பெரும்பாலும் மாநில அரசின் 7-வது அட்டவணை, இரண்டாவது பட்டியலில் 5-வது நுழைவில் மாநில அரசுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள சட்டம் இயற்ற அதிகாரங்களுக்கு உட்பட்ட விஷயங்கள் தொடர்பானவைகள் ஆகும். எனவே இந்தத் திருத்தங்கள் மாநில அரசுகளின் பிரத்தியேக அதிகாரங்களையும், சுயாட்சித் தன்மையையும் கொள்கையளவிலும், பொருள் அளவிலும் பாதிப்பதாக இருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் தமிழ்நாடு அரசு அரசியல் சட்டத் திருத்தங்களை கொள்கையளவில் எதிர்க்க வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறது.

(3) பஞ்சாயத்து ராஜ் என்பதைப் பொறுத்த வரையில் அனைத்து இந்திய அளவில் ஒரே மாதிரியான செயல்பாடுகளை வகுப்பது விவேகமான ஒன்றல்ல. தங்களுடைய சந்தர்ப்பங்கள், சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிகாரங்களைப் பரவலாக்கும் முயற்சியில் ஒவ்வொரு மாநிலமும் செயல்பட விட்டுவிட வேண்டும்.”

1989 நவம்பர் 2]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அந்தக் கடிதத்தில் மேலும் குறிப்பிட்டேன். “ (4) 1958 ஆம் ஆண்டு காமராசருடைய ஆட்சியில் இயற்றப் பட்ட சட்டத்தில் கிராமப் பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்கள் நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவும்—அப்போது பஞ்சாயத்து போர்டு மெம்பர் மாத்திரம் மக்களால் நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்—அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் ஊராட்சித் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கவுமான நிலைமை இருந்தது—உறுப்பினர்கள் ஊராட்சித் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் நிலைமை இருந்தது—அந்தக் காலக் கட்டத்தில் எதிர்க் கட்சியிலிருந்த அண்ணா அவர்கள், ஊராட்சி மன்றத் தலைவரும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரும் நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும், மறைமுகத்தேர்தல் காரணமாக வரக்கூடிய முறை கேடுகள் குறித்தும் விளக்கி இருக்கிறார்.

அடுத்து 1970 ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் முதற் கட்டமாக இந்தச் சட்டம் திருத்தப்பட்டு ஊராட்சித் தலைவர்களுக்கு நேரிடையாகத் தேர்தல் நடத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அதைப்பின்பற்றி, அதற்குப் பிறகு 1978 ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் கட்டமாக திரு. எம். ஜி. ஆர். அவர்களுடைய ஆட்சியில் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் பதவிக்கும் நேரிடையாகத் தேர்தலைக் கொண்டுவர சட்டத் திருத்தம் செய்யப்பட்டது.

64-வது திருத்த மசோதா, ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் நேரிடையாகத் தேர்தலைச் சந்திப்பதை மாற்றுகிறது. மறைமுகத் தேர்தலைக் கொண்டுவர வழி வகுத்துள்ளது. இப்படிச் செய்வதால் மீண்டும் பல முறைகேடுகள், கிராமங்களிலும், ஒன்றியங்களிலும் நடக்க வழி வகுப்பதோடு தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டில் ஆண்டு வந்த அரசுகளும், அதனை ஆண்ட பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளும் தடுக்க முற்பட்ட முறைகேடுகளுக்கு இது வாய்ப்பு அளித்துவிடும்—இங்கே தான் கவனிக்க வேண்டும்—ஏற்கெனவே ஊராட்சி உறுப்பினர்கள் மாத்திரம் மக்களால் நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அந்த உறுப்பினர்களைக் கொண்டு பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

15.10 மணி

அதற்குப் பிறகு 1970-ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் நான் முதமைச்சராக இருந்தபோது, காமராஜர் அவர்கள் ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நேரடித் தேர்தல் என்று வைத்திருந்ததை, மேலும் விரிவாக்கி, 1970-ஆம் ஆண்டு கழக ஆட்சியில் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் களுக்கும் நேரடித் தேர்தல் என்று வைக்கப்பட்டது. பிறகு அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் நேரடித் தேர்தல், தலைவர்கள் தேர்தல்; நகராட்சித் தலைவர்களுக்கும் நேரடித் தேர்தல் என்று கொண்டு வந்தார்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 நவம்பர் 2]

ஆனால் மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட அந்த உரிமை, மக்கள்தான் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள்; மக்கள்தான் நகராட்சி மன்றத் தலைவரை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள்; மறைமுகத் தேர்தல்—இன்ஸ்டரக்ட் எலக்ஷன்—கிடையாது என்று கொண்டு வரப்பட்ட அந்தத் தத்துவங்களைப் பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டத்தால் டெல்லியிலே முறியடிக்கப்பட இருந்த காரணத்தினாலேதான் அதை நான் பிரதமருக்கு முதலமைச்சர் என்கிற முறையிலே சுட்டிக்காட்டி அவையையெல்லாம் விலக்கிக் கொள்ள, அவையையெல்லாம் மாற்றிக்கொள்ள முதலமைச்சர்களையெல்லாம் அழைத்துப் பேசங்கள், ஷரத்து வாரியாகப் பேசலாம் என்று சொன்னதை அவர்கள் கேட்கவில்லை.

1. மேலும் ஊராட்சி ஒன்றியம், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களைக் கொண்டு அமையும் அமைப்பாக இருப்பதனால் கிராம அளவிலே உள்ள ஊராட்சிகளுக்கும், வட்ட அளவிலே உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் ஒரு நல்ல தொடர்பு ஏற்பட தமிழகத்திலே உள்ள பழைய சட்டம் வழி செய்கிறது, ஏற்கெனவே இருப்பது. ஊராட்சி மன்றத்தினுடைய தலைவர்கள் தான் ஒன்றியத்திலே போய் கவுன்சிலர்களாக இருப்பார்கள். இது இப்பொழுதுள்ள சட்டம்.

டெல்லியிலே இந்தச் சட்டம் வந்திருக்குமேயானால், நாங்கள் எதிர்க்காமல் அது நின்றவேறியிருக்குமேயானால் என்னவாகும் என்றால், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் அந்தத் தகுதியின் காரணமாக ஊராட்சி ஒன்றியக் கவுன்சிலர்களாக இருக்க முடியாது. வேண்டுமானால் அதிலே பத்துப்பேர்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் அவர்களுக்கும் வாக்களிக்கும் உரிமை கிடையாது. இப்படி ஊராட்சிமன்றத் தலைவர்களுடைய வாக்களிக்கும் உரிமையையே பறித்துக் கொள்கின்ற ஒரு சட்டத்திற்குப்பெயர், உரிமை வழங்கும் சட்டமா என்பதைத் தயவு செய்து இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை விமர்சிக்கின்ற, கடுமையாக விமர்சிக்கின்ற நண்பர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது நான் விளக்கத்திற்காக மட்டுமே எழுந்து நிற்கின்றேன்; வா தத்திற்காகக்கூட அல்ல. பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் மீது அளவற்ற பற்று கொண்டவர்கள்தான் நாம் அனைவரும். பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் ஒரு மறைமுகத் தேர்தலை—உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு உறுப்பினர்கள் மூலம் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று வைத்திருந்த ஒன்றினைப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சிறிது மாற்றி நேரடியாகவே தேர்ந்தெடுக்க

1989 நவம்பர் 2]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

லாம் என்று அவர்கள் ஒன்றைக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று சொன்னால் பெருந்தலைவர் மீது அவர்கள் வெறுப்பு கொண்டு அந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறார்கள் என்பது இல்லை. அனுபவத்தில் ஏற்பட்டு இருக்கின்ற அந்தக் காரியத்தை வைத்துக் கொண்டு, பெருந்தலைவர் போட்டிருந்த அடித்தளத்திலே ஒரு மாளிகையை அவர்கள் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே, இராஜீவ்காந்தி அவர்களும் எழுப்பியிருக்கலாம் அல்லவா? 30 விழுக்காடு பெண்களுக்கும். . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் இன்டைரக்ட் எலக்ஷன்—மறைமுகத் தேர்தலை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். அண்ணா அவர்கள் நேரடித் தேர்தல் வேண்டுமென்று சொன்னார். அண்ணாவினுடைய எண்ணத்தை நான் முதலமைச்சராக இருக்கும்பொழுது சட்டம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றினேன். அண்ணாவினுடைய எண்ணத்தை மேலும் பரவலாக, எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கும்பொழுது மறைமுகத் தேர்தல் யூனியனுக்கும் வேண்டாம், நகராட்சிக்கும் வேண்டாமென்று நேர்முகத் தேர்தலாகக் கொண்டு வந்தார்.

ஆக, மக்களுடைய உரிமைகள், மக்கள் வாக்களிக்கின்ற உரிமைகள் மக்களிடத்திலே அவர்களுடைய கையிலே அதி காரம் கொடுப்பது பரவலாக அக்கம்பட வேண்டுமேயல்லாமல், மேலும் மேலும் வளர்க்கப்பட வேண்டுமேயல்லாமல், அண்ணா அவர்கள் கொண்டு வர எண்ணிய அதை நான் செயல்படுத்தி, எம்.ஜி.ஆர். செயல்படுத்தி, நேரடியாகத்தான் யூனியன் தலைவர்கள், நகராட்சித் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிக அதிகா ரத்தை முடக்கிப்போட்டு ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களால் லாம் ஒன்று கூடி ஒன்றியத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம்; நகராட்சியிலே இருக்கின்ற கவுன்சிலர்கள் எல்லாம் கூடி நகர் மன்ற சேர்மனைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்று சொன்னால், மக்களிடத்தில் தரப்பட்ட அதிகாரங்கள் பறிக்கப்பட்டு விடு கின்றன அல்லவா என்பதைத்தான் நான் இங்கே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதை நம்முடைய இலக்கியச் செல்வர் வாதத்திற்காக இங்கே வைத்தாரே அல்லாமல் உண்மையை உணர்ந்திருப்பார் என்றே நான் திடமாக நம்புகிறேன்.

அடுத்து, நான் குறிப்பிட்டது. ஏற்கெனவே ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே கவுன்சிலர்களாக அந்தப் பதவிப் பொறுப்பாலேயே அமர்கிற தகுதியைப் பெற்றிருந்தார்கள். இது மிக முக்கியம். ஊராட்சிமன்றத் தலைவர்கள் தங்களுடைய பதவியின் தகுதியாலேயே ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே கவுன்சிலர்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டப்படி ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் அங்கே செல்ல முடியாது. ஒரு ஒன்றியத்திலே 30 அல்லது 40 ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் இருந்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 நவம்பர் 2]

தால் அதிலே ஒரு நான்கைந்து பேரை இவர்கள் தேர்ந்தெடுத்து அங்கே வைத்துக் கொள்ளலாம். அவ்வளவுதான். அவர்களுக்கு ஒட்டுரிமை கிடையாது. பிறகு அங்கே யார் கவுன்சிலர்கள் என்றால் தனியாக அதற்கு ஒரு தேர்தல்; அதிலே வெற்றி பெறுபவர்கள் கவுன்சிலர்கள். அந்தக் கவுன்சிலர்கள் தான் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனை—தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள்.

இப்படிப்பட்ட முரண்பாடுகளால் முறைகேடுகள் நிறைய விளையக்கூடும் என்ற காரணத்தினாலேதான் நாம் இந்தப் பகுதி களையெல்லாம் எதிர்க்க நேரிட்டது. அவைகளைப் பற்றி யெல்லாம் அவர்கள் ஆராய்ந்து இருப்பார்களேயானால், அழைத்து வைத்துப் பேசியிருப்பார்களேயானால், இங்கே சொன்னார்களே செலக்ட் கமிட்டி என்று, அதைப்போல ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டு வரட்டும் என்கிற ஒரு பரந்த நோக்கம் பிரதமர் ராஜீவ்காந்தி அவர்களுக்கு இருந்திருக்குமானால் இவ்வளவு சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்காது என்பது தான் என்னுடைய கருத்தாகும்.

15.15 மணி

அடுத்து, நான் பிரதமருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் தெளிவாக ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஊராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும், பெண்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பழங்குடியினர் ஆகியோர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்வதை வரவேற்கிறோம். எதிர்க்கவில்லை. கடிதத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன் வரவேற்கிறோம் என்று. தமிழ்நாடு சட்டத்திலும் இட ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு மாநிலமும் முடிவு செய்ய வேண்டுமேயல்லாமல், அனைத்திந்திய அளவில் அதை நிர்ணயிப்பது சரியாகாது.

அடுத்து, தமிழ்நாடு அரசு ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தேர்தல் ஒழுங்காக நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருக்கிறது. மேலும் அந்த அமைப்புகளைக் கலைக்க வேண்டுமென்ற நிர் ப்பந்தம் ஏற்பட்டால் மீண்டும் ஆறு மாதங்களுக்குள்ளாக தேர்தல் நடத்தப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கையும் நமக்கு ஏற்புடைய கொள்கையே. மேற்கூறியவாறு அந்த மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்ட பெண்களுக்கு 30 சதவீதம் ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு குறிப்பிட்ட இட ஒதுக்கீடு, அதைப் போலவே ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை கட்டாயம் தேர்தல் நடைபெற வேண்டுமென்ற அந்தக் கருத்து, ஒரு மன்றம் கலைக்கப்பட்டு விடுமேயானால் ஆறு மாதங்களுக்குள்ளாக மறு தேர்தல் நடத்தப்பட வேண்டுமென்ற அந்தக் கருத்து, அத்களையும் அன்றைக்கு நம்முடைய அரசால், இந்த அரசை நடத்துகிற கழகத்தால், ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கருத்துக்களேயாகும்.

1989 நவம்பர் 21 [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நான் மேலும் திரு. ராஜீவ் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொண்டேன், அந்தக் கடிதத்தில், 'இந்தச் சூழ்நிலையில் இந்த மசோதாவில் கண்டுள்ள விஷயங்களை ஒரு வழிகாட்டியாகக் கருதி அதன் அடிப்படையில் மாநிலங்கள் தங்களது உள்ளாட்சிச் சட்டங்களை சீரமைக்கலாம், மாற்றலாம் என்ற முறையிலே விட்டுவிடுவதே நல்லதாகும். அதற்கு மாறாக இந்த மசோதாவை சட்டமாக ஆக்க முயன்றால், ஒருமைப்பாடு இருக்கவேண்டிய இடத்தில் தேவையற்ற சச்சரவுகள் ஏற்படுகிற நிலை உருவாகிவிடும்' என்றும் குறிப்பிட்டு இருந்தேன்.

மறுபடியும் சொன்னேன், 'இந்த யோசனை ஒரு வேளை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியாவிட்டால் மறுபடியும் முதலமைச்சர் களுடைய கூட்டத்தைக்கூட்டி, இந்த அரசியல் சட்டத் திருத்தங்களைப் பற்றி விவாதிக்க ஒரு வாய்ப்பை உருவாக்கித் தாருங்கள்' என்றும் அந்தக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தேன். ஆனால் என்னுடைய கடிதத்திற்குப் பிரதமர் எந்தவிதமான பதிலும் அளிக்கவில்லை. கடிதம் வந்து சேர்ந்தது என்கூட ஒரு பதில் எனக்கு வரவில்லை. கடிதத்தில் உள்ள கருத்தும் பொருட்படுத்தப்படவில்லை என்பது உங்களுக்கெல்லாம் மிக நன்றாகத் தெரியும். எனவே, மாநிலங்கள் அவையில் 13—10—1989 அன்று அந்த 64 வது சட்டத் திருத்த மசோதா தோற்கடிக்கப்பட்டது. அப்போது கூட முரசொலி பத்திரிகையில், நான் எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிட்டேன். அதிலே ராஜீவ் காந்தி மசோதா தோற்கடிக்கப்பட்ட வேண்டும்; ராஜீவ் காந்திக்கு தலைக்குனிவு ஏற்பட வேண்டும் என்பதல்ல நமது நோக்கம். இந்த ஒருமுறை அந்த மாற்றம் அரசியல் சட்டத்தில் ஏறி விடுமேயானால் பின்னர் இந்தத் தீமையை அரசியல் சட்டத்திலிருந்து நீக்கிட நாடாளுமன்றத்திலும், மாநிலங்கள் அவையிலும் மூன்றில் இரண்டு பங்கு வாக்குகள் கிடைத்தாக வேண்டும். இப்போது மாநிலங்கள் அவையில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு வாக்குகளுக்கு ஓரிரு வாக்குகள் குறைந்த காரணத்தால் தான் வரவிருந்த அபாயம் தவிர்க்கப்பட்டது' என்றும் நான் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன்.

எனவே, நாங்கள் அந்த மசோதாவில் எந்தெந்தக் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டோமோ அந்தக் கருத்துக்கள் மாத்திரம் போதுமானது என்ற அளவில் அரசியல் சட்டத்தை மாநிலங்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டுகிற வகையில் அவர்கள் திருத்தாமல், ஒரு வழிகாட்டி முறை என்ற அளவில் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி மாநில முதலமைச்சர்களை எல்லாம் அழைத்துப் பேசி ஒரு முடிவை எடுத்திருப்பார்களேயானால் நாங்கள் அதை வரவேற்று இருப்போம். எனவே, எப்படியோ அந்த மசோதா தோற்கடிக்கப்பட்டு விட்டது. நாங்கள் அந்த மசோதாவில் எந்தெந்தக் கருத்துக்கள் நல்ல கருத்துக்கள் என்று சொன்னோமோ அவைகளை இங்கே திருத்தமாகக் கொண்டு வந்து உங்களிடம் ஆதரவைக் கேட்கிறோம். இப்போது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 நவம்பர் 2]

வைக்கப்படுகிற வாதத்தில் என்ன சாராம்சம் என்றால், ராஜீவ் காந்தி சொன்னதைத்தானே நீ சொல்கிறாய் என்று. ஆமாம், அதை ஏன் மறுக்கிறீர்கள்? அவர் சொன்னதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். அதை ஏன் மறுக்கிறீர்கள்? ராஜீவ் காந்தி சொன்னபோதே, அதை எதிர்த்தேனோ, அதை விட்டுவிட்டு எதைஎதை ஆதரித்தேனோ அதைத் தான் இன்றைய தினம் இங்கே சட்டமாகக் கொண்டுவர, சட்டமுன்வடிவாக உங்கள் முன்னால் வைத்திருக்கிறோம். ராஜீவ் காந்தி அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட 64-வது மசோதா தோல்வி அடைந்து விட்டது என்றாலும், நாங்கள் இதைக் கொண்டு வருவதன் நோக்கத்தைக் குறிப்பிடுகிறேன். உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அதிகமான பொறுப்புகளும், அதிகாரங்களும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் மூலமாக மக்கள் வளர்ச்சிப் பணிகளிலும், நல்வாழ்வுப் பணிகளிலும் ஆக்கபூர்வமாக ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையிலே நாம் தெளிவாகவும், திண்ணமாகவும் இருக்கிறோம். இந்தக் கொள்கையை மேலும் நல்லமுறையில் செயலாக்க தற்போது கொண்டு வரப்படும் சட்டத்தில் பின்வரும் முக்கிய திருத்தங்கள் அடங்கி உள்ளன.

15-20 மணி

அதையும் சுருக்கமாகச் சொல்வது என்னுடைய கடமை. (1) தற்போது இருக்கும் சட்டத்தில், ஊராட்சி உறுப்பினர்கள், தலைவர்கள் மற்றும் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் பதவிக் காலம் 5 ஆண்டுகள் என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தாலும், இந்தப் பதவிக் காலத்தில் உள்ள ஒரு வருட கால வரையறைக்குள் கூட்டவோ, அல்லது குறைக்கவோ அரசுக்கு இதுவரையில் அதிகாரம் இருக்கிறது. 5 ஆண்டு என்பதை 4 ஆண்டாகக் குறைக்கவும், அதை மேலும் 6 ஆண்டாக நீட்டிக்கவும் அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த விதியை நீக்கிவிட்டு, கட்டாயமாக 5 வருடத்திற்கு ஒரு முறை மேற்குறிப்பிட்டுள்ள பதவிகளுக்கு தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்ற திருத்தத்தைச் செய்ய முன் வந்திருக்கிறோம். அதுதான் உங்கள் முன்னிலையிலே இருக்கிற சட்ட முன்வடிவு.

(2) தற்போதைய சட்டத்தில் ஊராட்சிகள் கலைக்கப் பட்டால் அது ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியிலிருந்து கலைக்கப்பட்டு, உடனடியாகவோ அல்லது இன்னொரு குறிப்பிட்ட தேதியிலிருந்தோ, மீண்டும் கொண்டுவரப்படவேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பொறுத்த மட்டில், அவைகள் கலைக்கப் பட்டால் ஓர் ஆண்டு காலத்திற்குள் மீண்டும் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இந்த ஓர் ஆண்டு காலத்தை மேலும் நீட்டிக்க அரசுக்கு ஏற்கெனவே அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது மாற்றப்பட்டு ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பதவிக் காலம் முடியும் முன்பு கலைக்கப்பட்டால், கலைக்கப் பட்ட தேதியிலிருந்து 6 மாதத்திற்குள் தேர்தல் நடத்தப்பட வேண்டும் என்ற திருத்தம் இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

1989 நவம்பர் 2] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

(3) தற்போதைய சட்டத்தில் ஒவ்வொரு ஊராட்சியிலும் பெண்களுக்காக ஒரு உறுப்பினர் பதவி மாத்திரமே ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு உள்ளது. இதை மாற்றி ஒவ்வொரு ஊராட்சியிலும், மொத்த உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கையில் 30 சதவீதம் பெண்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்ய திருத்தம் இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

(4) தற்போதைய சட்டத்தில் ஒவ்வொரு ஊராட்சியிலும் பட்டியல் ஜாதியினர் மற்றும் பட்டியல் பழங்குடியினர் மக்கள் தொகை அடிப்படையில் 3 உறுப்பினர்கள் பதவிகளுக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்யலாம். ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பெண்கள் அல்லது பட்டியல் ஜாதியினர், பழங்குடியினர் உறுப்பினர்களாக இல்லாமல் இருந்தால், அல்லது அவர்களுடைய எண்ணிக்கை மூன்றுக்குக் குறைவாக இருந்தால், ஊராட்சி ஒன்றிய மன்றத்தில் 3 பெண்களும், 3 பட்டியல் ஜாதியினர், பழங்குடியினர் இருக்கும் வகையில், அவர்களை ஒத்து தெரிவு முறையில், கோ-ஆப்ட் முறையில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். இந்த விதிமுறைகளின்படி ஊராட்சிகளிலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும், பட்டியல் ஜாதியினர், பழங்குடியினர் ஆகியோருக்கும், ஊராட்சி மன்றங்களிலே பெண்களுக்கும் தொடர்ந்து ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்படும்.

(5) ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு, அரசாலோ, அல்லது குடிநீர் வாரியம் மின்சார வாரியம் போன்ற அரசு நிறுவனங்களினாலோ மேற்கொள்ளப்படும் பல்வேறு திட்டப் பணிகள் எவ்வாறு இயங்குகின்றன என்பதைப்பற்றி அவ்வப்போது ஆய்வு செய்யும் அதிகாரம் அளிக்கப்படுகிறது.

(6) அரசு, ஊராட்சி மற்றும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் விதிக்கும் வரி முதலியவைகள், இந்த அமைப்புகளுக்கு அரசு வழங்கும் மானியம் மற்றும் அவைகளினுடைய நிதிநிலைமைகள், இவைகளை மேம்படுத்துதல் போன்றவற்றை 5 ஆண்டுக்கு ஒரு முறை ஒரு நிபுணர் குழு மூலம் ஆராயப்படும் என்ற திருத்தமும் உங்கள் முன்னாலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து பெயர்களைப் பற்றி எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் நண்பர் திருநாவுக்கரசு அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். பெயர்களை வைப்பதற்காக இவ்வளவு அவசரப்பட்டு திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டுமா என்று. பல பெரிய திருத்தங்களைக் கொண்டுவரும்போது, அதற்காகத் தனியாக ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதே அவையிலேகூட கடந்த கால ஆட்சியில் உயிரோடு இருப்பவர்களுடைய பெயர்களை வைக்கக் கூடாது என்ற ஒரு சட்டமும், அதற்குப்பிறகு அதே ஆட்சியில் உயிரோடு இருப்பவர்களுடைய பெயர்களை வைக்கலாம் என்று ஒரு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 நவம்பர் 2]

சட்டமும் வந்ததை அமைச்சராக இருந்த நம்முடைய எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் நன்றாக நினைவு கூர்வார்கள் என்றே நான் நம்புகிறேன். ஏதோ முதலமைச்சருடைய பெயரை வைத்துக்கொள்வதற்காக இவைகள் எல்லாம் நடைபெறுகிறதா என்று கேட்டார்கள். உயிரோடு இருப்பவர்களுடைய பெயரை வைக்கக் கூடாது என்று சட்டம் இருந்தபோதே, ஆலந்தார் நகராட்சி மன்றக் கட்டிடத்திற்கு உயிரோடு இருக்கிற திரு.மோகனரங்கம் அவர்களுடைய பெயரைக் குட்டியதை யாரும் மறந்து இருக்க முடியாது. அன்னை தெரசா அவர்களைப் பக்கத்திலே உட்கார வைத்துக்கொண்டே தெரசா பல்கலைக்கழகம் என்று பெயர் வைக்கப்பட்டது. அப்போது எல்லாம் உயிரோடு இருப்பவர்களின் பெயர்களை வைக்கக் கூடாது என்று சட்டம் இருந்தபோதும் கூட அவைகளுக்கு எல்லாம் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது.

நான் என்னுடைய நண்பர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்களுடைய பெயரை வைத்துக் கொள்வதற்காக அல்ல. ஒன்றைக் கூறினால் உங்களுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அது நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சித் துணைத் தலைவருக்குப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். 1969-ல் அண்ணா மறைந்த பிறகு நான் முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்ற நேரத்தில், திருவள்ளூர் நகராட்சி மன்றத்திற்கு நடைபெற்ற தேர்தலில் பெருவாரியான இடங்களைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கைப்பற்றி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக நகராட்சி மன்றத்தலைவர் அங்கே பொறுப்பேற்றார். பொறுப்பேற்றவுடனே அவர்கள் ஒரு தீர்மானம் போட்டார்கள். என்ன தீர்மானம் என்றால் அதற்கு முன்பு இருந்த நகராட்சி மன்றத்தினுடைய தலைவர் ஆளவந்தார், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், அவருடைய பெயரால், திருவள்ளூர் நகராட்சி மன்றத்திற்கு 'ஆளவந்தார் நகராட்சி மன்றக் கட்டிடம்' என்று பெயர் சூட்டப்பட்டு இருந்தது. அந்தப் பெயரை மாற்றி, 'அண்ணா நகராட்சி மன்றக் கட்டிடம்' என்று நகராட்சி மன்றத்திலே ஏகமனதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றி, அதற்கு அரசு ஒப்புதலுக்கு அனுப்பியிருந்தார்கள். நான் அந்தக் கோப்பிலே என்ன எழுதினேன் என்றால், அண்ணாவிற்கு எத்தனையோ இடங்களிலே பெயர்களை, எங்கும் வைக்கலாம், ஆளவந்தார் அந்த ஊரில் தலைவராக இருந்தவர், நகராட்சித் தலைவராக இருந்தவர், அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரராக இருந்தாலும் கூட, அந்தப் பெயரை மாற்றி, இந்தப் பெயரை வைக்கத் தேவையில்லை, இது அண்ணாவுக்கே இழுக்கு, எனவே, அந்தப் பெயரை மாற்றத் தேவையில்லை என்று சொல்லி, அந்தப் பெயரை வைக்கப்பட்டது. எனவே இதிலிருந்து என்னை நீங்கள் உணர்ந்துகொள்ளலாம், என்னுடைய பெயரையோ

1989 நவம்பர் 2] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

(15.25) மணி

அமைச்சர்களுடைய பெயர்களுையோ வைப்பதற்காகக்கொண்டு வரப்பட்டதல்ல இது. ஒவ்வொரு ஊரிலும் கூட ஒரு பள்ளிக்கூடம் கட்டுவதாக இருந்தால் சில பேர் நிதி உதவி செய்ய முன்வருகிறார்கள். அப்படி நிதி உதவி செய்ய முன் வருகிறவர்கள் ஒரு ஊராட்சியில் தங்களுடைய பெயரை அல்லது தங்களுடைய தந்தையார் பெயரை வைத்தால் இரண்டு லட்சமோ அல்லது மூன்று லட்சமோ அந்தப் பள்ளிக் கட்டடத் திற்காகத் தருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அங்குள்ள ஊராட்சி மன்றங்களில், நகராட்சி மன்றங்களில், அந்தப் பெயரை வைக்க முடியாத காரணத்தால். உயிரோடு இருப்ப வர்களுடைய பெயரை வைக்க சட்டம் இடம் தராத காரணத் தால் அவைகளைப் புறக்கணிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட பள்ளிக் கட்டிடங்கள், மருத்துவ மனைக் கட்டிடங்கள் போன்றவைகளுக்கு நன்கொடையாகத் தர யாராவது முன் வருபவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் எடுத்துக்கூறி இது தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்காக அல்ல என்பதை நம் முடைய நண்பர் இலக்கியச் செல்வர் குமரி அனந்தன் அவர் களுக்குச் சொல்லி—என்னதான் சொன்னாலும் வெளியிலே போய் அவர் அதைத்தான் சொல்லப் போகிறார் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்—என்றாலும் கூட ராஜீவ் காந்தி அவர்களுக்கு நான் எழுதிய கடிதத்தில் அவர் கொண்டு வந்த மசோதாவில் எதை எதை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டதோ அதைத்தான் இன்றைக்குச் சட்ட முன்வடிவாக கொண்டு வந்து, சட்டமாக ஆக்குவதற்காக உங்களுடைய அனுமதியைக் கோரு கிறோம் என்பதை மாத்திரம் எடுத்துரைத்து இந்த அளவிலே அமைகிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்திருத்தம் குறித்து தெளிவான விளக்கத்தை நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தின் அடிப் படையிலே, நம்முடைய பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் ஒரு கருத்தை மட்டும் சொன்னார். அதற்கு மட்டும் நான் முதலமைச்சர் சொன்ன கருத்தை ஒட்டி தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 64-வது அரசியல் சட்டத்தில் இந்த பஞ்சாயத்து நகர பாலிகா சட்டம் கொண்டு வந்தபோது அதிகாரங்கள் வழங்குவதற்கு Shall என்று இருந்தது. ஆனால் நீங்கள் May என்று இந்தத் திருத்தத்திலே கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னார். ஆனால் அந்தச் சட்டத்திலேயும் May என்றுதான் போடப்பட்டிருக்கிறது. பிரிவு 243 (இ) என்பதை இங்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.